

Sygn. akt II Ka 466/23

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karol Troć
------------------------	-----------------------

--	--

Protokolant:	starszy inspektor Ewa Mitkowska
---------------------	--

przy udziale Prokuratora Jolanty Świerczewskiej-Zarzyckiej

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2023 r.

sprawy **J. Ś.**

oskarżonego z art. 178a § 1 k.k.

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 18 kwietnia 2023 r. sygn. akt II K 45/23

zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 420 (czteryście dwadzieścia) zł kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 466/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 18 kwietnia 2023 r. w sprawie II K 45/23

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----		
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>I. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść a polegający na przyjęciu przez Sąd I inst., iż stopień winy oraz szkodliwość społeczna czynu oskarżonego są znaczne - co w konsekwencji uniemożliwiło wydanie wobec oskarżonego wyroku warunkowo umarzającego postępowanie karne - w sytuacji gdy prawidłowa ocena okoliczności niniejszej sprawy w tym przede wszystkim postawy sprawcy, który od początku przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wykazał skruchę oraz krytycyzm wobec własnego postępowania, pozytywnej opinii kuratora sądowego, przemawiają za uznaniem, iż mimo warunkowego umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego;</p> <p>II. Rażąca niewspółmierność orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>pojazdów mechanicznych na okres 5 lat, w sytuacji gdy uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu, sytuację osobistą i zawodową oskarżonego, uzasadniają ograniczenie środka karnego w postaci wyłączenia zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych co najmniej do lat 3, są wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów zapobiegawczych i wychowawczych, spełnią rolę prewencji ogólnej oraz wyeliminują czasowo oskarżonego z uczestnictwa w ruchu drogowym jako kierowcę pojazdów osobowych.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacja obrońcy jako bezzasadna nie zasługiwała na uwzględnienie. Zaskarżony wyrok zapadł w następstwie prawidłowych ustaleń faktycznych, zgodnie z przepisami proceduralnymi, nie zostały również stwierdzone uchybienia przy określeniu wymiaru kary, tak że nie sposób zgodzić się z zarzutami obrońcy oraz ich argumentacją.</p> <p>Sam fakt przypisania winy oskarżonemu nie budzi wątpliwości i nie stał się przedmiotem zaskarżenia, jednakże obrońca w swoim środku odwoławczym nie zgadza się z ustaleniami w zakresie stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, które uniemożliwiły zastosowanie wobec oskarżonego dobrodziejstwa instytucji warunkowego umorzenia postępowania.</p> <p>Na wstępie należy wspomnieć, iż na stopień zawinienia wpływają wszelkie okoliczności, które decydują o zakresie</p>		

swobody sprawcy w wyborze i realizacji zachowania zgodnego z prawem, a w tym możliwość rozpoznania znaczenia czynu, możliwość podjęcia decyzji zgodnej z prawem i możliwość faktycznego sterowania swoim postępowaniem (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 16 stycznia 2007 r., II AKa 350/06). Przekładając to na okoliczności niniejszej sprawy, niewątpliwie doszło do popełnienia przypisanego oskarżonemu czynu w pełni świadomie, w zamiarze bezpośrednim. Oskarżony świadomie wprowadził się w stan nietrzeźwości i działał z pełnym rozeznanie co do konsekwencji swojego zachowania - w swoich wyjaśnieniach przyznał się do spożycia 200 ml wódki i łącznie 1,5 l piwa i w niedługim czasie po tym rozpoczął jazdę samochodem (k. 13). Po zbadaniu stanu trzeźwości oskarżonego, które odbyło się w budynku KPP w Ł., uzyskano wyniki 0,940 mg/l i 0,971 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, co kilkakrotnie przekracza wartość progową stanu nietrzeźwości i zdecydowanie zwiększa ryzyko tragicznych następstw kierowania samochodem w takim stanie. Jak słusznie zauważył Sąd meriti, taki stan rzeczy jednoznacznie musi być wzięty pod uwagę jako okoliczność istotnie obciążająca. Podobnie należy postąpić z oceną faktu przewożenia pasażerów, który rozciąga odpowiedzialność kierującego także na nich. Jak wynika z treści depozycji funkcjonariusza Policji Ł. D. (k. 23v), oskarżony miał zaburzone zdolności psychomotoryczne, które unaocznily się w sposobie jazdy, co dodatkowo dowodzi realności zagrożenia, jakie wówczas stwarzał oskarżony. Przy ustalaniu stopnia szkodliwości społecznej

czynu pamiętać należy, iż art. 115 § 2 k.k., który zawiera katalog kryteriów oceny stopnia szkodliwości społecznej czynu, nie pozostawia wątpliwości, że dominujące znacznie mają okoliczności z zakresu strony przedmiotowej, do której dołączono tylko dwie przesłanki strony podmiotowej (postać zamiaru i motywację sprawcy), a pominięto okoliczności związane z samym podmiotem czynu, tj. sprawcą, takie jak: wiek, opinia środowiskowa, właściwości i warunki osobiste, które wpływają na wymiar kary (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 2022 r. V KK 67/22). Nie można przyznać racji skarżącej, która zarzuca niewzięcie pod uwagę okoliczności łagodzących przy ferowaniu pierwszoinstancyjnego wyroku. Jak wynika z treści uzasadnienia - Sąd słusznie zauważył postawę sprawcy i jego przyznanie się do winy, porę nocną zdarzenia, co zmniejszyło ryzyko zagrożenia czy także dotychczasową niekaralność, jednak nie należało tych okoliczności przeceniać. Nie można też przeceniać podkreślanej na rozprawie odwoławczej okoliczności, że oskarżony zdążył przed zatrzymaniem przejechać krótki odcinek drogi – zamierzał wszak dojechać do domu, a więc pokonać odcinek znacznie dłuższy i tylko interwencja policjantów go od tego powstrzymała. Biorąc pod uwagę powyższe Sąd Okręgowy zważył, że w niniejszym przypadku nie można zastosować warunkowego umorzenia postępowania w myśl art. 66 § 1 k.k., z uwagi na znaczny stopień winy i społecznej szkodliwości niniejszego czynu.

W konsekwencji uznania oskarżonego za winnego dokonania zarzucanego mu czynu, Sąd

Rejonowy wymierzył mu karę 200 stawek dziennych grzywny, określając jedną stawkę dzienną grzywny na kwotę 20 zł, a także na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat oraz na podstawie art. 43a § 2 k.k. środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 5000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Ponadto, na podstawie art. 63 § 4 k.k. zaliczono oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od 8 grudnia 2022 r. do 18 kwietnia 2023 r. Skarżąca zarzuciła rażąco niewspółmierność orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci pięcioletniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, jednakże tak ukształtowane rozstrzygnięcie spotkało się z pełną aprobatą Sądu odwoławczego. Zauważyć należy, że rażąco niewspółmierność kary występuje wtedy, gdy kara (środek karny) orzeczona nie uwzględnia w należyty sposób stopnia społecznej szkodliwości przypisanego czynu oraz nie realizuje wystarczająco celów kary, ze szczególnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych i wychowawczych. Pojęcie niewspółmierności rażącej oznacza znaczną, wyraźną i oczywistą, a więc niedającą się zaakceptować dysproporcję między karą wymierzoną a karą sprawiedliwą (zasłużoną). Przesłanka rażącej niewspółmierności kary jest spełniona tylko wtedy, gdy na podstawie ustalonych okoliczności sprawy, które powinny mieć decydujące znaczenie dla wymiaru

kary, można przyjąć, że występuje wyraźna różnica między karą wymierzoną a karą, która powinna zostać wymierzona w wyniku prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo (Wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 19 grudnia 2022 r., II AKa 306/22). W niniejszym postępowaniu Sąd Rejonowy zastosował się do dyrektyw wymiaru kary z art. 53 kk, orzekając karę i środki karne adekwatne do okoliczności sprawy, które zostały już rozważone w poprzednim akapicie. Sąd I instancji właściwie zastosował wszelkie okoliczności łagodzące i obciążające, a także słusznie ocenił ich wartość, co skutkowało orzeczeniem najłagodniejszego rodzaju kary przewidzianego w art. 178a § 1 kk, świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w najniższym możliwym wymiarze oraz zaledwie pięcioletniego (przy minimalnie trzyletnim) zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, pozwalającego na wyeliminowanie oskarżonego z uczestnictwa w ruchu jako kierującego pojazdami mechanicznym na odpowiedni okres, przy czym nie wystąpiły żadne uzasadnione przesłanki do jego skrócenia. Minimalny wymiar kary (i środka karnego) zarezerwowany winien być dla czynów i minimalnym stopniu społecznej szkodliwości i minimalnym stopniu winy, które, jak już wyżej wskazano, minimalne nie są. W związku z powyższym stwierdzić należy, że omawiane rozstrzygnięcia w zakresie kary i środków karnych dostosowane są do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i niewątpliwie spełnią swoje cele

<p>zapobiegawcze i wychowawcze w aspekcie indywidualnym i społecznym, a tym samym zarzut rażącej niewspółmierności kary (środków karnych) okazał się nietrafny.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę wyroku poprzez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. warunkowe umorzenie postępowania na okres próby 3 lat, 2. orzeczenie od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwoty 5 000 złotych tytułem świadczenia pieniężnego, <p>ewentualnie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. wymierzenie kary grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych; 2. orzeczenie wobec oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwoty 5 000 złotych tytułem świadczenia pieniężnego; 3. zwolnienie oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania. 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec niezasadności zarzutów podniesionych przez obrońcę, wniosek apelacyjny nie zasługiwał na uwzględnienie.</p>		

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Całość wyroku.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wskazano w rubryce 3.1. Jednocześnie Sąd Okręgowy nie dopatrył się istnienia uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	

1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwiężle o powodach uchylecia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylecia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwiężle o powodach uchylecia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	

-----	-----	-----
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Z uwagi na nieuwzględnienie apelacji, na podstawie art. 636 § 1 k.p.k., zgodnie ze stawkami określonymi w art. 8 w zw. z art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych oraz § 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym, Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 420 zł tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, nie znajdując podstaw, by z kosztów tych (podobnie jak kosztów pierwszoinstancyjnych) go zwolnić.

PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana